

La Vall

Primer premi de comparses grans: Vallgor F1

El cabirol
Espai de natura i lleure

**ÀREA DE PÍCNIC I
BARBACOES**

Crta C - 61 km. 9 Vallgorguina
Tel: 659 791 053

FUSTER - EBENISTA

Jordi Campos Gárata

Tel. 689 65 33 14 • jordicampos@gmail.com

Alguersuari, 7
08470 Sant Celoni
Tel. 93 848 52 04
llibres@alguerset.com
www.alguerset.com

Braseria
El Paller de Can Pradell

Vallgorguina
Tel. 606 009 884
Tel. 696 055 234 (Paco)

VALLGAEC, S.L.
Instal·lació Gas • Aigua
Electricitat • Calefacció
Climatització

C/ Montseny, 13 • 08471 Vallgorguina (BCN)
Tel. 93 867 87 48 • Mòbil: 610 861 637 • vallgaec@vallgaec.es

**FUSTERIA
MORA**

Villa Teresa s/n Ernest 93 867 94 23
08471 Vallgorguina Salvador 93 867 91 16
fusteriamora@gmail.com Mòb. taller 666 267 657

**Hípica
Merendero
Can Virgili**

TEL. 93 867 92 82 • 08471 VALLGORGUINA

Aluminis KM 20 sl
Sant Celoni

T. 34 93 867 58 87 • aluminiskm20@gmail.com

pigmenta
PINTURA I INTERIORISME

PINTURA INDUSTRIAL
PARTICULARS
STANDS
DECORACIÓ
INTERIORISME
ROTULACIÓ
REHABILITACIÓ DE
FAÇANES I INTERIORS

c. Germà Emilià, 46
08470 Sant Celoni (Barcelona)
Ibàn González Hermoso - 678 512 901
pigmentadecodisseny@gmail.com

Instal-mant
Lampistes S.L.

* MANTENIMENT INDUSTRIAL I DOMESTIC
* PRESIÒNICA
* AUTOMATITZACIÓ

Instal·lador autoritzat
amb llum, aigua, calefacció,
aire condicionat,
plaques solars i gas.

Ctra. Nova, 45 - M. 670 40 32 47 - 08471 VALLGORGUINA
instalment1@gmail.com

**Restaurant
La Font**
La Font de Can Morera
al mig de la natura

- Gran assortit d'arrossos
- Peix i marisc fresc
- Carns a la brasa
- Postres casolans d'elaboració pròpia
- Àmplia carta de vins

tel. 93 867 90 73
Camí de Can Botil s/n
08470-VALLGORGUINA

CONSTRUCCIONS TORRAS
Gabriel Torras Barri

Camí Camp de futbol, s/n
08471 VALLGORGUINA
M. 677 472 361
T. 93 867 90 77

gabrieltorras@hotmail.com

INDEX

Carnaval 2024, ROSER OBACH	3
Document, JAUME MORA	8
Carles Gerhard, JOAN PORTALS MARTÍ	12
Agraïment, ACV	15
Els oficis artístics del patrimoni arquitectònic com element de rehabilitació i sostenibilitat de la masia, JOSEP MARIA ARMENGOL	16
Notícies necrològiques, MONTSERRAT PALOMÉ	20
Dilluns de Pasqua, JOAN MORA	21
Guinedilda de Cerdanya la mare de la pàtria, AGNES ROTLLER	22
La societat cada vegada és més violenta?, TESSA BARLO	23
Masies i Cases de Vallgorguina: Can Catarineu , JAUME MORA	24
Agenda, ACV	25
Crònica esportiva, LLUÍS REVERTER	26
Imatge antiga de Vallgorguina, ACV	29

Edició:	Associació Cultural Vallgorguina. Baixos de la Rectoria (plaça de la Vila, 2. 08471 Vallgorguina) www.acvvallgorguina.org - acvvallgorguina@gmail.com
Consell de redacció:	Jaume Mora, Lluís Reverter i Francisco Torralba
Maquetació:	Francisco Torralba
Imatge de la portada:	Francisco Torralba
Impressió:	Area Local&Maes Gràfiques (C/Turó de l'Home, 49 Local - Hostalric)
ISSN:	1139-6180
Dipòsit Legal:	B-31.949-1981
Tiratge:	300 exemplars
Preu de venda:	2,50 €

Els articles publicats a *La Vall* expressen només l'opinió dels seus autors.
Queda prohibida la reproducció total o parcial d'aquesta publicació sense citar la seva procedència.

AQUESTA REVISTA HA ESTAT GUARDONADA AMB EL 5È PREMI AMADOR GARRELL I ALSINA, 1997

Adscrita a la

 ACPC
Associació Catalana
de la Premsa Comarcal

Amb el suport de

 Generalitat de Catalunya
**Departament
de la Presidència**

Carnaval 2024

El dissabte 10 de febrer van celebrar el carnaval d'enguany.

Després d'uns dies quasi de calor el temps ens va fer patir una miqueta, tothom, telèfon en mà, mirant per on venia la tempesta. Per molt esperada que fos la pluja - la necessitem – sabia greu per tots els participants que amb tanta il·lusió havien estat pensant com portar a terme la seva disfressa. Tant el jurat com tota l'organització vàrem copsar un gran esforç d'imaginació.

Com de costum a les cinc de la tarda concentració a la plaça de vila davant de la nostra seu de l'A.C.V per rebre el número corresponent i l'obsequi a tota la mainada.

El grup La Cremallera va animar la rua pels carrers del poble i de volta a la plaça, tots els participants van anar desfilant per davant del jurat.

I com de costum la xocolata amb melindros.

Esperem retrobar-nos l'any vinent.

*En nom de l'associació.
Roser Obach Planas*

. Els premis es repartiren de la manera següent:

Infantil núm. 6
SUSHI

Junior núm. 23
MARIE TA

Sènior núm. 43
REINA DE CORS

Millor parella núm.61
RATONCITO PEREZ

Millor parella núm.62
ROKEROS

Comparsa petita (de tres a sis participants)

1er. Premi núm.81
DARDANYANT ELS MOSQUETERS

2n Premi núm.83
SENYALS DE TRÀNSIT

3er Premi núm.82
DINOSAURES

Comparsa gran (més de set participants)

1er. Premi num 101
15 participants entre grans i petits
VALLGOR F1

2n Premi num 103
18 participants
INDIS DE LA PLUJA

3er. Premi num. 104
7 participants
GRANJA

Document

Vista de can Mascaró 1968

Can Mascaró havia estat una casa important a Vallgorguina. En el Document que tenim d'aquesta casa guardat a l'Arxiu de l'Associació, hi ha molta informació d'altres cases del nostre poble, des de l'any 1262. Com a mostra avui publiquem aquest document de l'any 1547 on podem trobar diferents masies conegudes que ja surten aquest any 1262. A més com podreu llegir Can Mascaró tenia cura d'una quantitat important de peces de terra que ja en aquells anys tenien un nom i, molts dels quals encara es conservant.

Precari i nou Establiment

El Precari i nou establiment fet i firmat per Onofre de Blanes i de Beuda donzell Sr. de la casa de Vilalba de la Serra de la parròquia de la Verge Maria de la Serra en favor de **Francisco Mascaró** de la parròquia de St. Andreu de Vallgorguina, de tot el mas **Carlet**, (el Clot) rònec i deshabitat situat en aquesta parròquia de Vallgorguina juntament amb la quintana del dit mas i amb totes les seves pertinences i tenedors entrada i eixides i amb totes les terres i honors i possessions d'aquelles cultivades i ermes a on es mulla si afronta dit mas **Carlet** i quintana. A sol ixent amb possessions del mas **Carcassès** que havia sigut el mas **Jujol** a migdia amb terres del mas **Plana** i part amb possessions del dit mas **Carcassès** a ponent amb altres terres del mas **Pujades** i a tramuntana amb el dit mas **Pujades** i part amb possessions de dit **Mascaró**. I per això mas i terres honors i possessions d'aquell dit Mascaró fa i presta a dit Sr. de la casa de la Serra això és en la festa de St. Pere i St. Feliu una quartera de forment i una quartera i mitja d'ordi a mesura de Montclús cada any.

Igualment a la festa de Nadal, un parell de gallines i tres sous que deu pagar tascha de tots els esplets el qual mas i terres dit Mascaró té baix l'alou d'aquest Sr. de la casa de Vilalba Sasserra.

També té les peces de terra baix escrites i següents: Primer una peça de terra boscosa anomenada la **Coma de les Perceries** situada en la dita parròquia, i de sembradura de tres quarteres de forment. Afronta a sol ixent amb terra del mas

Carcassès, a migdia en honor de dit **Mascaró** en la quintana d'aquest mas **Carlet**, a ponent amb honors de dit **Mascaró** l'alou del Sr. d'aquest terme de Montclús i a tramuntana amb dit **Mascaró** i part amb terra d'en **Plana**, en parceria del dit **Mascaró** i d'en **Palomer** per la qual fa taschs. També té un altre peça de terra anomenada **Izania** que afronta a sol ixent amb la riera, a migdia amb la serra i cap a ponent amb honor del mas **Carlet**. Una altre peça de terra en la dita parròquia en el lloc anomenat **Maribau** afronta a sol ixent amb honor del mas **Carcassès**, a migdia amb el mas **Llunell** en temps passats **Jofre**, a ponent amb el mas **Plana**. També hi ha una altra peça de terra mitgera amb el dit **Llunell**, part boscosa i part de llaurar, que afronta a sol ixent amb la prop confrontada peça de terra a migdia en

Can Nonell de la Serra antigament coneguda per can Jofre i can Llunell

honor del mas **Catà d'Arenys** a ponent i tramuntana en honor del mas **Pujades**. També té un altre peça de terra en el lloc anomenat **Collsacreu o Avellanedes**, que afronta a sol ixent en honor del mas **Pujades** a migdia en honor del mas **Pasqual** a ponent amb honor del mas **Llunell** en temps passats **Jofre** i a tramuntana en honor del mas **Carcassès**. Igualment, hi ha un altre peça de terra en el lloc anomenat **ses Balmes** que afronta a sol ixent en honor del mas **Carcassès** a migdia, i a tramuntana en honor del dit **Plana** i a ponent amb el **Llunell** esmentat. Un altre peça de terra és en el lloc anomenat **Plana de St. Pol**, que afronta amb honors d'en **Plana** i d'en **Ricós**.

També hi ha un altre peça de terra en el lloc anomenat **Sas Balmes** és mitgera amb el mas **Llunell**. Igualment, un altre peça de terra en el lloc anomenat **Auencho** mitgera amb el mas **Llunell**, i un altre peça de terra en el lloc anomenat **Fontana** que afronta a sol ixent i a tramuntana en honor del mas **Llunell** procedeix l'heretat del mas **Vilar**, a migdia en honor del mas **Plana** a ponent en honor d'en **Ricós** i un altre peça de terra en el lloc anomenat **Prat de Perces** afronta a sol ixent a migdia i a tramuntana en terra d'en **Plana** També un altre peça de terra anomenada **Baguio** a la riera afronta a sol ixent i a migdia en honor de mas **Mascaró** a ponent en honor del mas **Plana** i a tramuntana en honor del mas **Carcassès**.

També hi ha un altre peça de terra en el lloc anomenat **Colobres** que afronta a sol ixent i migdia amb honor del mas **Pujades**, a ponent el mas **Palomer** i a tramuntana

en honor del mas **Carcassès**, i un altre peça de terra en el lloc anomenat **Codonyes** afronta a sol ixent, a ponent i a tramuntana en honor del dit **Plana** i a migdia en honor d'en **Carcassès**. Un altre peça de terra en el lloc que afronta de totes parts

Can Ricós fotografia aèria 1980

amb en **Palomer**, igualment, un altre peça de terra en el lloc anomenat **Cugulla** afronta a sol ixent i ponent en honor del mas **Carcassès** a migdia en honor del mas **Plana** i a tramuntana en les perceries d'en **Plana**. També en té un altre peça de terra en el dit lloc per **Indivir** amb dit **Plana** que afronta a sol ixent i migdia, en el **Mascaró** a ponent i tramuntana amb el mas **Pujades**. Un altre peça de terra en el lloc anomenat **Cugulla** afronta a sol ixent amb en **Carcassès** a migdia amb en **Pujades** a ponent i a tramuntana amb en **Plana**. Igualment, té un altre peça de terra en el lloc anomenat el **Sol de mitjans** i afronta a ponent en la riera i de les altres parts amb en **Pujades**. També en té un altre peça de terra en el dit lloc afronta a sol ixent i a migdia amb honor d'en **Pujades** i a ponent i tramuntana amb honor de el dit **Mascaró**.

Un altre peça de terra en el lloc anomenat **Pla d'en Covella** afronta de totes parts en honor de el dit **Mascaró**, alou del Sr. de la vila de St. Celoni. Igualment, un altre peça de terra baix la quintana del mas **Mascaró** en el lloc anomenat **Torrent de la Font**, afronta a ponent en honor del mas **Carcassès** i les altres parts en honor de el dit **Mascaró**. Un altre peça de terra en el lloc anomenat a **les Cases** afronta de les tres parts amb en **Llunell** i a tramuntana amb en **Pujades** per les quals peces o possessions de terra dit **Mascaró** fa i presta tots anys a dit Sr. de la casa de Vilalba Sasserra, en la festa de St. Pere i St. Feliu, mitja quartera de forment i mitja de civada a mesura de la vila de St. Celoni amb el vuitè de la mesura acostumada en la dita parròquia de St. Andreu de Vallgorguina i sis diners per al lloc i tascha de tots els esplets o fruits acceptat del cànon que atura per grana.

Consta el present precari en poder de Francisco Alvero el notari de St. Celoni al primer d'agost de 1547.

Jaume Mora

Carles Gerhard

Les memòries de Carles Gerhard, Comissari de la Generalitat de Catalunya a Montserrat (1936-1939), una important aportació a la història del Monestir i també a la de Catalunya en els anys de la Guerra Civil.

S'han complert ja més de quaranta anys des que les Publicacions de l'Abadia de Montserrat van editar les Memòries de qui fou Comissari de la Generalitat de Catalunya a Montserrat, Carles Gerhard, des del mes d'agost de l'any 1936 fins al final de la Guerra. El llibre és un volum de gairebé nou-centes pàgines amb una llarga introducció de Josep Massot i Muntaner, monjo, historiador i director de les Publicacions de l'Abadia des de l'any 1971, qui, per cert, va ser un dels monjos

que va acompanyar la tancada d'intel·lectuals a Montserrat l'any 1970, un fet que va significar el germen de la futura Assemblea de Catalunya.

Carles Gerhard i Ottenwaelder havia nascut a Valls l'any 1899 en el si d'una família d'origen estranger (el pare era natural de la Suïssa alemanya i la mare de l'Alsàcia). Home d'extensa cultura, a l'adveniment de la República entrà aviat en contacte amb la Unió Socialista de Catalunya essent elegit diputat el mes d'octubre del 1932 en les eleccions en la qual aquest partit es presentà en coalició amb Esquerra Republicana de Catalunya. Quan el mes de juliol del 1936 el seu partit es fusionà amb altres partits, convertint-se en el Partit Socialista Unificat de Catalunya adherit a la III Internacional (PSUC), ell, que es definia com a socialdemòcrata, de formació liberal, humanista i enamorat de Catalunya, manifestà la seva desil·lusió encara que no va abandonar el partit.

Al començament del mes d'agost de l'any 1936, poques setmanes després de l'inici de la Guerra Civil, va ser nomenat conservador de tots els edificis de Montserrat i de tots els objectes que continguin amb la missió d'organitzar el funcionament dels diversos serveis, un càrrec que depenia de la Conselleria de Cultura de la Generalitat

que en aquell moment ostentava Ventura Gassol, el qual havia fet tots els possibles perquè el monestir i els seus monjos no fossin afectats per la violència que s'estenia per tot el país en aquells moments convulsos.

Aviat, Gerhard s'instal·là al monestir amb la seva família en una estada que es va allargar fins al final de la Guerra, ja que els successius consellers de Cultura (Josep Tarradellas, Antoni M. Sbert i Carles Pi i Sunyer) el varen mantenir al seu lloc tot i no pertànyer al mateix partit. L'estada va durar, concretament, fins al 28 de gener de 1939, data en la qual travessà la frontera i s'establí a França fins que l'entrada dels alemanys l'obligà a fugir en direcció a Suïssa, d'on, anys més tard, emigrà a Mèxic on l'any 1954 assistí a la primera reunió del Parlament català a l'exili, una reunió que va elegir Josep Tarradellas com a president de la Generalitat i Carles Gerhard com a membre de la Diputació Permanent del Parlament. Finalment, va morir el mes de desembre del 1976.

Com diu Josep Massot en la introducció del llibre a la qual fa referència aquest article, gràcies a les memòries que Gerhard va escriure al començament del seu exili tenim un quadre complet de les vicissituds per les quals passà el santuari de Montserrat durant els tres anys de la Guerra Civil, traçat per una persona culta i sensible que hi tingué un càrrec de màxima responsabilitat i que es preocupà perquè Montserrat fos conservat amb tota cura i perquè estigués a l'abast dels visitants.

Les memòries s'inicien amb un resum dels fets ocorreguts al monestir des del 19 de juliol de 1936 fins al seu nomenament com a Comissari, basant-se en el testimoni de diversos protagonistes, des dels primers mossos d'Esquadra que l'ocuparen en nom de la Generalitat fins al d'alguns monjos i diversos treballadors.

En segon lloc, trobem una detallada descripció del monestir tal com es trobava l'agost del 1936 i també de les obres que s'hi realitzaren durant els anys de la Guerra, una descripció a la qual segueix la referència als esforços que Gerhard va fer per tornar a posar en marxa l'economia de Montserrat i per continuar donant feina als treballadors del santuari i de les granges annexes. També hi ha menció especial pels seus intents per aconseguir que es mantingués l'afluència de visitants en aquells difícils moments.

Al llarg de les Memòries es constata com Montserrat va esdevenir un lloc de recerca i de reflexió on es donaven cita personatges importants de la política del moment com Manuel Azaña, Lluís Companys o Josep Tarradellas, així com altres polítics, intel·lectuals i artistes. I també ens fan present el problema dels refugiats que deixaven els seus pobles o ciutats a causa de les inclemències de la guerra i que moltes vegades hi trobaven refugi.

Un altre fet important en aquell moment va tenir per escenari Montserrat i es va produir l'1 de febrer de 1937, dia en què va tenir-hi lloc una de les darreres sessions de les Corts de la República, una reunió organitzada amb el secret més gran per evitar sorpreses de l'enemic.

No podia faltar tampoc a les Memòries una referència a la conversió de Montserrat en hospital militar, un fet que provocà diversos enfrontaments amb els militars que a finals del mes de març de 1938 s'hi instal·laren gairebé per la força i provocaren diverses disputes amb el Comissari Gerhard, que va intentar sempre aconseguir que aquells respectessin la jurisdicció de la Generalitat sobre tots els edificis del monestir. Finalment, les qüestions es van resoldre quan es va establir al monestir un equip de metges catalans amb els quals el Comissari mantingué molt bones relacions.

Més enllà dels fets que tenen per centre el santuari de Montserrat, aquestes memòries són, com subratlla també Josep Massot en la introducció, una font inapreciable per conèixer la vida quotidiana a la zona roja de Catalunya, ja que conté una sèrie d'informacions i comentaris sobre la vida política i la situació militar en aquells moments, unes informacions que provenien de les converses que el seu autor mantenia amb persones que ocupaven llocs de responsabilitat en el Govern Central, en la Generalitat i en diversos partits i sindicats amb les quals ell mantenia des de feia anys vincles d'amistat.

En aquest sentit, són remarcables les al·lusions a Esquerra Republicana, el partit que exercia el govern a Catalunya, amb acusacions duríssimes de concomitància amb la FAI i els seus incontrolats, i també les acusacions de corrupció que afectaven alguns consellers concrets. Tampoc s'escapen de les crítiques el PSUC, partit al qual en teoria ell pertanyia, així com la manca d'entesa entre polítics com Azaña, Negrín o Companys, és a dir entre el Govern Central i la Generalitat, un fet que tenia conseqüències molt desfavorables per la causa que defensaven.

En conjunt, es pot afirmar que es tracta d'unes Memòries verídiques, escrites amb un innegable esforç d'equanimitat, sense cap desig d'autosatisfacció ni d'autoglorificació, encara que potser no tothom estigui d'acord amb algunes de les interpretacions que Gerhard dona dels fets que relata, les quals manifesten evidentment el seu lligam amb el PSUC i la seva al·lèrgia a l'Esquerra i a la FAI.

Pel que fa a Montserrat, objecte principal d'aquestes Memòries, és evident que la seva aportació a la història dels anys de la guerra civil és molt important i demostra que si el monestir es va poder salvar, si no fou saquejat i cremat com tantes altres esglésies i cases religioses, si continuà obert als visitants i fins i tot assolí la realització d'algunes millores fou gràcies a l'interès de la Generalitat de Catalunya, començant

pels consellers de Governació, Josep M. Espanya, i de Cultura, Ventura Gassol – i dels seus successors Josep Tarradellas, Antoni M. Sbert i Carles Pi i Sunyer – així com dels Mossos d'Esquadra que el juliol de 1936 foren els primers a arribar-hi i, per damunt de tots, gràcies a Carles Gerhard, el Comissari nomenat per la Generalitat, que en paraules de Josep Massot, en tingué cura fins al darrer moment i lluità tossudament contra tota mena de dificultats, especialment quan la utilització del santuari com a hospital militar posà en perill tots els esforços anteriors i quan a última hora fou donada l'ordre de destruir-ho tot amb dinamita.

I, per tant, l'edició d'aquestes Memòries va ser un homenatge merescut a una tasca que fins aleshores havia estat massa desconeguda i a vegades menyspreada. I en aquest sentit els qui s'interessin per la història de la Guerra Civil a Catalunya i fins i tot a l'Estat espanyol hauran de tenir presents els centenars de pàgines que Carles Gerhard redactà en començar un exili que no va tenir retorn.

Seguint aquest propòsit m'ha semblat oportú portar a les pàgines de La Vall un llibre poc conegut que ens mostra part de la història encara força recent de Montserrat, una història que el pròxim any 2025 celebrarà el seu mil·lenari.

Joan Portals Martí

Agraïment

A l'Arxiu de l'Associació cada dia hi ha més fotografies i documents. Ara, tenim 4200 fotografies de paper antigues, ja que actualment totes són digitals i d'aquestes, potser ja arribem a les 5000. De documentació del poble cada vegada en va entrant més a l'Arxiu, en aquest moment tenim guardats 4550 documents.

Des de l'Associació volem agrair a la família de Can Gras del Pou la donació de diversos documents originals i fotografies que eren de quan Mn. Alfred va ser capellà del nostre poble i feia una revista de les activitats.

També volem agrair a l'Eduard Bosch Canaleta que ens hagi deixat una gran quantitat de documents molt antics, que havien sigut de la masia de can Palomer. Ara, d'acord amb ell, intentarem des de l'Associació que algun arxiu ens els puguin traduir i guardarem una còpia de tots. Us puc avançar que en sortiran moltes dades antigues del nostre poble. A més de can Palomer, n'hi ha uns quants de can Carcassès. Volem demanar a tothom que abans de llençar un document antic, sigui contracte, establiment, testament, etc., faci referència al nostre poble, ens en deixi fer una còpia per guardar a l'Arxiu.

Moltes gràcies per la vostra col·laboració.

ACV

Els oficis artístics del patrimoni arquitectònic com element de rehabilitació i sostenibilitat de la masia

L'estat de la qüestió i el seu futur.

Des de fa temps els qui treballen en els diversos oficis del patrimoni arquitectònic i altres del patrimoni tradicional es veuen afectats per la quasi total desaparició perquè no tenen mitjans de subsistència ni s'ha creat cap xarxa de promoció per part de les diverses entitats que conformen l'actual sistema de l'administració catalana.

Ara parlaré dels oficis artesans lligats al patrimoni arquitectònic, es a dir aquells que son empleats en la construcció d'edificis o llur restauració – rehabilitació.

Si volem recuperar les Masies, les esglésies, els castells etc, i altres edificis del patrimoni arquitectònic en rehabilitacions respectuoses, hem de començar per crear un nucli actiu de formació que només es pot assolir en una escola dels oficis del patrimoni dirigida per Mestres dels oficis reconeguts, en totes les disciplines dels oficis. On ensenyin a fer parets de pedra seca i amb junt, morters de calç i no de pòrtland que son altament agressius, amb el coneixement de les tècniques tradicionals.

Can Segart. Sta. Maria de Palautordera. Obra dirigida per Josep M. Armengol

Si realment es volen salvar els oficis artístics del patrimoni arquitectònic s'han de prendre mesures al respecte i no quedar-se en la pura teoria.

Donar sortida al producte, donar coneixement mitjançant una xarxa de tallers del patrimoni. Conscienciar la administració de la figura de l'aprenent, que aquesta no sigui una càrrega fiscal per al petit empresari a les vegades autònom en la seva majoria de casos amb un nivell de des protecció intolerable, unes càrregues fiscals insuportables i uns mitjans de finançament inexistent o prohibitius.

Una altra de les facetes és la titulitis: Com pot ser que els que estudien el que nosaltres els mestres dels oficis del patrimoni hem produït en la història, no tinguem dret a cap títol de reconeixement Universitari? O sigui, altres poden ser Doctors en patrimoni cultural, en història de l'art etc. I nosaltres, els orígens de tot, el que aquests estudien, som els perjudicats del sistema.

És incompressible que tants que posen en valor les obres dels mestres artesans se'n portin els mèrits sense haver-hi fet res sols documentar-ho i nosaltres a penes algun reconeixement. Per què no hi ha Càtedres dels oficis del patrimoni dirigides i acomodades als mestres reconeguts dels oficis del patrimoni artístic-arquitectònic? Vist el trist resultat des de la meua associació dels oficis i el Patrimoni, estem impulsant actualment dos projectes per una escola dels oficis.

"Escola Superior dels bells oficis"

L'artesà, Richard Sennett definia qui practica l'ofici, com un tipus de persona que fa les coses bé per gust, pel simple fet de fer-les bé.

Una de les formules per potenciar els oficis i per dur a terme a les zones que siguin pertinents, nosaltres, amb l'Associació dels Oficis i Patrimoni de Catalunya estem impulsant, la creació d'una Escola Superior dels Bells. És la nostre aportació en posar en acció al costat d'un municipi la capacitació, difusió i conservació dels oficis. Els cursos previstos en relació als oficis tècnics, són els següents: paleta, esgrafiador, volta catalana, mosaic hidràulic, vidrieres, morters de calç, forjador, restauració de monuments, restauració de la pedra, talla en fusta, estucat en marbre, paret de pedra en sec, restauració de mobles, ceràmica tipologia "Trencadís" (ceràmica trencada tipus Gaudí), fusteria d'entarrimats i bigues, ceramista, així com dibuix artístic. Una activitat que promou la utilització de materials respectuosos amb el medi ambient, analitzar que es el que tenim, els materials originals de la construcció a intervenir, el respecte amb la seva arquitectura tradicional, cercar materials respectuosos i integradors del benestar personal, que no perjudiquin la salut, integració en la mesura que es pugui a la rehabilitació de materials, tècniques constructives tradicionals, locals.

La pedra i la fusta son part de la norma general, tècniques artesanals que utilitzen la matèria primera local. Solen ser produccions de petita escala, de manera que són respectuoses amb la capacitat de càrrega d'extracció de recursos.

El fet de voler obtenir aquestes matèries primeres d'una qualitat determinada implica preservar els seus hàbitats. S'assegura l'accés als recursos de les generacions futures.

Aquesta dimensió social, permet poder viure i treballar en un mateix lloc fa que la gent que tria aquest tipus de vida es realitzi personalment i amplia la llibertat individual. Infon sentiment de pertinença a la població artesana dels oficis artístics del patrimoni arquitectònic i permet establir les bases per a l'establiment de famílies que es puguin dedicar a aquesta activitat en el territori.

La transmissió d'aquestes tècniques per mitjà dels Oficis crea un vincle entre les diferents generacions que treballen, capacita i dona l'oportunitat a les generacions més joves de guanyar-se la vida.

Pel que fa a la seva dimensió econòmica i en el context tecnològic en què ens trobem, l'art de recuperar oficis tradicionals és el que dona valor als productes dels oficis del patrimoni arquitectònic. La comercialització d'aquest tipus de producte, la participació activa en la restauració de les Masies, monuments, parets de pedra seca i patrimoni arquitectònic en general, la inserció laboral en empreses del sector o com a autònoms,

pot aportar una font d'ingressos a la població del qui s'hi dediqui.

La publicació del Diari Oficial de la Unió Europea ens descriu bé la necessitat de transmissió d'ensenyaments. L'escola que pretenem i impulsem en el nostre projecte va en aquest sentit d'orientació. Detallem una part important del que ens comenta el Diari Oficial de la Unió Europea en data 2015.12.06: Diari Oficial de la Unió Europea C 195/22 -Dictamen del Comitè de les Regions d'Europa - Cap a un enfocament integrat del patrimoni cultural europeu (2015 / C 195/04)

RECOMANACIONS POLÍTIQUES EL COMITÈ DE LES REGIONS DE LA UNIÓ EUROPEA (*Resum en què destaquem els apartats 19 i 20*) (4)

19. considera important aprofitar el desenvolupament patrimonial dels edificis, que pot atribuir noves funcions als conjunts del patrimoni en el marc de la rehabilitació urbana i contribuir, amb el suport de petites i mitjanes empreses, l'ocupació i la creació de llocs de treball. La credibilitat professional de la rehabilitació d'edificis es veu reforçada quan la intervenció es porta a terme no només amb materials tradicionals, sinó també amb tècniques tradicionals i contemporànies. Aquests coneixements, igual que els monuments en si mateixos, s'han de preservar i transmetre a el marc de la formació professional. la mà d'obra formada i especialitzada serà objecte de demanda en el mercat. A nivell local i regional ha múltiples millors pràctiques pel que fa al suport i la promoció d'un entorn creatiu, l'explotació de les possibilitats de la diversitat cultural i la integració d'estratègies culturals en el desenvolupament local i regional amb vista a assolir els objectius de l'Estratègia Europa 2020; el Comitè de les Regions Europeu contribueix a difondre els coneixements i compartir les experiències en la matèria. Aquests enfocaments i models pràctics afavoreixen la formació d'un ecosistema cultural sostenible i fomenten l'esperit empresarial creatiu.

20. Acull favorablement que la Comissió posi de relleu, en el marc del valor econòmic del patrimoni cultural, la indústria europea de la construcció i la inversió en l'entorn històric, que creen llocs de treball i contribueixen a la posada en marxa de noves activitats econòmiques; anima als ens locals i regionals a participar en la gestió del patrimoni arquitectònic i els edificis històrics, en molts casos

públics, ja que els utilitzin de diverses maneres, per tal de generar ingressos i garantir el seu manteniment i sostenibilitat " Aquest entorn històric el compartim tant en la ciutat com en el camp, tant en nuclis urbans com en nuclis rurals, en el cas destacat d'una majoria de Masies escampades pel territori.

El respecte als elements arquitectònics originals impeding en la mesura que sigui possible la seva destrucció, conservant-los amb les millor tècniques, son un valor afegit a tenir en compte a l'hora de rehabilitar, així com un coneixement de les formes constructives i arquitectòniques respectant els models tradicionals.

Conclusions

Per revitalitzar els oficis del patrimoni artístic arquitectònic tradicionals es necessita una anàlisi profund amb la participació dels afectats. I finalment, elevar a patrimoni de la humanitat immaterial els coneixements teòrics dels diferents oficis del patrimoni arquitectònic per la UNESCO. Com recentment a fet en el cas de les parets de pedra seca. Respecte, promoció, projecció dels autors del patrimoni per dignitat, justícia i mereixement. Mentre tant, estem treballant per tenir la nostra Escola dels oficis.

Josep M Armengol. Mestre Artesà Picapedrer. President de l'Associació dels Oficis i el patrimoni. www.associacioop.org

Cites:

[1] Recomanació N° R (81) 13 del dia 1 de juliol de 1981
fa a les accions a emprendre en favor de

certs oficis amenaçats de desaparèixer dins el
quadre de l'activitat artesanal

[2] **Recomanació N° R (86) 15 del Comitè de Ministres**
als estats membres, i és relatiu a la promoció de
els oficis artesans que intervenen en la conservació
del patrimoni cultural.

[3] **Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya 2 de Juny de**
1998 nombre 295. Resolució 595 / V Sobre el foment i

la protecció dels oficis artesans relacionats amb el
patrimoni artístic i arquitectònic.

[4] **Diari Oficial de la Unió Europea en data 2015.12.06: Diari Oficial de la Unió Europea**
C 195/22 -Dictamen del Comitè de les Regions d'Europa - Cap a un enfocament integrat
del patrimoni cultural europeu (2015 / C 195/04)

NOTÍCIES NECROLÒGIQUES, per Montserrat Palomé

Joaquim Vallalta Puig, ens ha deixat el dia 17 de març 2024 a l'edat de 87 anys.

Veí de Vallgorguina, molt conegut com a Quimet de la rectoria.

Josep Planells Barri, ens ha deixat el dia 30 de març de 2024 a l'edat de 49 anys.

Maria Dolors de Blas Paris, ens ha deixat el dia 11 d'abril de 2024 a l'edat de 79 anys.

Veïna de feia molts anys de Can Puigdemir.

Dilluns de Pasqua

Fa uns anys el Dilluns de Pasqua era tradició que moltes famílies de Vallgorquina i d'altres municipis dels voltants del massís pugessin a l'aplec del Corredor. La majoria ho feien el mateix dia, d'altres aprofitant les festes de Setmana Santa hi pujaven uns dies abans i es quedaven a dormir en tendes de campanya o al mateix espai del santuari.

Ara però, des de fa força anys la gent de Vallgorquina ha deixat perdre aquesta tradició. Són ben pocs els qui durant aquesta diada s'acosten al Santuari per assistir a la missa o a la ballada de sardanes, o tan sols pujar-hi per continuar la tradició.

No és el cas de l'Associació Cultural, que any rere any organitza la tradicional pujada al Corredor, a les vuit i mitja del matí, amb sortida a la Plaça Mn. Narcís Saguer, on es troben les persones que hi volen pujar. L'itinerari el decideixen sobre la marxa els propis caminadors i caminadores.

Enguany vàrem ser tretze persones (i dos gossos) i la pujada es va fer pel sot de can Clarens fins a can Martinàs (casa en runes). Vàrem anar seguint les petites drecceres que van coincidint amb el camí principal i abans de les 10h. ja érem a dalt, parant de tant en tant per fer reagrupament de caminadores i caminadors.

Tot seguit vàrem esmorzar al pati de santuari, buscant un lloc assolellat i intentant protegir-nos del fred vent que bufava. Mentre recordàvem anys passats ens preguntàvem què caldria fer perquè aquesta antiga tradició no s'acabi perdent del tot.

Després de fer la fotografia de record vam emprendre la baixada pel camí conegut com els misteris, passant per la Pedra Llarga, el Pi de Buac, la Casa Nova de Pibernat, Can Saleres, can Burget i quan tocaven les 12h. arribàvem al pont sobre la riera del carrer Mataró.

Esperem que l'any vinent la gent s'animi a pujar al Corredor i a poc a poc anem fent colla i recuperant la tradició.

Joan Mora

Guinedilda de Cerdanya, la mare de la pàtria

?-899 // Comtessa

MENTRE QUE EL NOM DE GUIFRÉ EL PILÓS ÉS PRESENT EN QUALSEVOL LLIBRE D'HISTÒRIA DE CATALUNYA, EL DE LA SEVA ESPOSA, QUE VA SER TOTA UNA DONA D'ESTAT, ÉS QUASI IMPOSSIBLE DE TROBAR.

Si el rei franc hagués sucat mai els dits a la sang de Guifré el Pilós per donar-li un escut d'armes, una cosa és segura: Guinedilda de Cerdanya hauria estat al costat del ferit. El que no és tan clar és si això hauria sortit a les cròniques: l'esposa del comte, tot i la gran importància que va tenir al seu moment, no apareix a la foto dels personatges més cèlebres de la nostra història.

Matrimoni entre cosins

Guinedilda (també dita Guinedell o Guinedella) es va casar als voltants de l'any 870 amb el seu cosí segon, Guifré. Aquests lligams endogàmics —que sovint fregaven l'incest— van ser molt freqüents entre els primers comtes catalans i eren tolerats per l'Església, còmplice d'aquella estratègia política: eren temps decisius per a la conformació del territori i del nou poder comtal, i no els semblava prudent involucrar altres famílies en el projecte. Guinedilda va ser molt més que la mare de la primera dinastia comtal catalana, la de Barcelona. Va ser una dona que va compartir el poder amb el seu marit i va participar braç a braç en les seves decisions. En tots els documents de l'època en què apareix el nom de Guifré I, ella també s'esmenta com a comtessa de ple dret, mai com a simple consort. De fet, en el segle ix el poder era compartit per tota la parentela, i Guinedilda hi va tenir un paper especialment rellevant.

Una dona amb sentit d'estat

Fins i tot es conserva un poema de l'arxipreste mossàrab Cebrià, de Còrdova, elogiant-la: és evident que calia tenir bones relacions amb una parella que s'havia revelat prou poderosa per actuar amb independència dels reis francs, i que exercien el seu poder en una àrea cada cop més àmplia, amb la legitimitat d'una pila de títols (Barcelona, Urgell, Besalú, Cerdanya, Girona i Osona) i una política intel·ligent de repoblació.

Amb els seus nou fills, Guifré i Guinedilda també van actuar amb sentit d'estat. Prova d'això és que en van oferir dos a l'Església com a monjos, però no en un lloc qualsevol: als monestirs que acabaven de fundar a Sant Joan de les Abadesses i a Ripoll, dos llocs clau per al control del territori. Va ser en aquest últim monestir on van enterrar Guifré I el 897, i probablement també la seva esposa Guinedilda, uns tres anys després.

Reproducció Elles-65 dones olvidades-Agnès Rotllor-Ed. Sapiens-October 2017

La societat cada vegada és més violenta?

No hi ha dia que alguna notícia amb violència no sortí per les notícies i no em refereixo a la guerra de Gaza, o algun conflicte arreu del planeta, que n'hi ha molts, en refereixo a Catalunya.

- A les escoles, pares i mares es barallen arran de què el seu fill o filla, jugant a algun esport. També es barallen, per qualsevol cosa que facin els seus fills, els nens entre ells discuteixen, però els pares són adults i s'esbronquen davant de les criatures.
- Violència en l'ambient sanitari. Malalts o familiars, que ataquen amb duresa als professionals sanitaris. En aquest cas les metgesses són les més perjudicades.
- La distracció dels menors, últimament, és fer vídeos mentre s'apallissen.
- L'última és quedar amb un lloc a través de les xarxes, només per tindre una batalla campal entre ells.
- I no parlem de l'increment de robatoris a habitatges amb violència.

Com a societat ens hauríem de plantejar en què estem fallant, quina educació reben els nostres menors o joves i no tan joves.

Una altra xacra són les agressions sexuals de tota mena i que afecta a totes les edats. Van augmentar amb la pandèmia i en aquell moment es va creure que era perquè la víctima no tenia sortida i l'agressor es tornava més cruel, però i ara?, les agressions sexuals dintre de l'àmbit familiar continuen pujant: La violència vicaria, les agressions sexuals grupals, dintre de l'oci de nit o en mig del carrer de dia.

Va sortir en els mitjans de comunicació que un de cada cinc joves entre 18 i 34 anys pensa que la violència de gènere és un invent feminista. Un de quatre, no el preocupa ni el racisme, ni el masclisme, ni l'augment de l'extrema dreta. Un estudi a Alemanya, un de cada tres nois pensa que és acceptable clavar-li una bufetada a la parella. Molt preocupant!

Estudis antropològics suggereixen que les aglomeracions de persones en una mateixa ciutat o poble de diferents cultures i costums porta a la convivència difícil i molt complicada. Aquests investigadors miren la història per analitzar cultures antigues i han arribat a aquesta conclusió. També conclouen que ens falta empatia. Sobretot, els que arriben per una vida millor i no accepten la cultura que els acull, és homofòbia i racisme per part dels que arriben a un país d'acollida i això crea moltes confrontacions.

El cas és que estan passant moltes coses i totes greus de solucionar en un dia, però cal que ens hi posem.

Tessa Barlo

58

CASES I MASIES DE VALLGORGUINA

Can Catarineu

Can Catarineu: Jaume Mora

Situació: La casa és a dalt la Serra d'en Catarineu, a mà dreta del camí que va a Cal Cucut. Té el núm. 32, i era del quarter 1.

Descripció: La teulada és a doble vessant, té la porta d'arc escarser i tres finestres amb llinda plana. L'any 1860 en el Nomenclàtor de la província de Barcelona, trobem catalogada Can Catarineu com una casa de pagès, i tenia el núm. 32. Les terres eren de secà, al voltant de la casa, també hi havia una vinya, on collien el raïm per a fer vi pel consum de l'any. Tenien bestiar, collien blat i farratges, i feien paller.

Història: Sabem que a principis del 1900 i vivia en Pere Aràbia Castanyer i l'Elvira Gras Lleonart que tenien dos fills l'Andreu i la Josepa. L'Andreu Aràbia Gras va continuar a la casa i es va casar amb la Pepeta Paytuví Gras i van tenir dos fills la Maria i en Josep. L'any 1958 aquesta gent van marxar a viure a Breda i la casa i propietat la va comprar en Josep Catarineu Cama de cal Ros, cap a l'any 1960.

Ara ja fa molts anys que hi viu l'Antoni Barjau Capdevila, que va llogar la masia. En el cadastre que es va imposar a partir de l'any 1715 amb el Decret de Nova planta des de Madrid, els catalans van haver de pagar molts més impostos. L'any 1790, en Miquel Catarineu pagaven 2 lliures i 14 sous.

L'any 1795, en Miquel Catarineu va contribuir amb 8 sous per formar un cos de Miquelets (guerra

Gran 1793-95).

La fil·loxera a Vallgorguina va fer que s'haguessin d'arrencar tots els ceps, entre els anys 1885-88. Per aquest motiu la Diputació de Barcelona va perdonar el pagament d'un any de l'impost de la vinya. En Josep Catarineu Puig en tenia una en aquesta casa.

Per arribar a la casa cal passar pel camí de Cal Cucut, on trobem les masies de Can Gras del Pou, i Can Nonell del Sot, fins que arribem a la Serra d'en Catarineu, on surt el camí que va a la casa situada al costat dret. Fins a l'any 1935, només hi havia un petit corriol. Aquells anys es van posar d'acord els diferents propietaris de les masies i es va obrir un camí de carro des de Cal Coixet fins a Cal Cucut. El Sr. Joan Pradell Vilà va fer un plànol del nou camí, que ell mateix va coordinar per on havia de passar.

"Vinya de can Catarineu. Llevador de censos dels vinyers del Sot d'en Puig format al primer de gener de 1787. Calmen les pensions a 11 de novembre. Miquel Catarineu fa tots anys 3 tt." (ADB, actes de censals any 1725, caixa núm. 47) "Una casa solar anomenada can Catarineu, conreu, vinya, secà. Pere Aràbia Castanyer, any 1899" (RP, Ll. 4., F. 138, f.

Bibliografia: Revista La Vall, Arxiu documental de l'Associació, recull oral, Garcia-Pey, Enric, recull de noms antics i moderns. Vallgorguina any 1999, Associació Cultural Vallgorguina. Portals i Martí, Joan. Vallgorguina la vall, la parròquia, el poble una llarga història, any 2011.

AGENDA MAIG-JUNY

Museu del Bosc i la PAGESIA: Obert dissabtes i diumenges, de 10 a 14h.
Can Mainou, Carretera Nova, 36.

.....
Dia 8 de juny, a partir de les 11 del matí, Dia Solidari amb Rwanda amb en Ramon Godino, al nostre local i la plaça de la Vila. Tothom que vulgui col·laborar, ha de portar material escolar (llibretes no), raspalls de dents i pasta.

.....
El dia 15 de juny a les 6 de la tarda l'Associació organitza una trobada sardanista a la plaça Mn. Narcís Saguer, per presentar 5 sardanes que han estat dedicades al nostre poble.

Tindrem la Cobla del Baix Llobregat que tocarà les sardanes, i alguna més, "Vallgorguina" Enric Morera, 1922, la "Font de Sant Josep", Joan Aymerich, 1935, "Vallgorguina" Eduard Toldrà, 1950, "Pedra Gentil" Joan Lluís Moraleda, 1996, i la "Vall de Vallgorguina" Antoni Sagré 2018.

Esperem la vostra participació en aquest acte.

NOTÍCIES / F.C val l gorguina

Foto: Lluís Reverter Equip: Femení Amateur F-7

Punts i posició dels equips en competició, fins el 24 de març de 2024.

AMATEUR QUARTA CATALANA (GRUP 11)	3 punts	14 posició
TERCERA DIVISIÓ ALEVÍ S12 (GRUP 12)	29 punts	8 posició
TERCERA DIVISIÓ BENJAMÍ S10 (GRUP 7)	27 punts	7 posició
FEMENÍ AMATEUR F-7 (GRUP 6)	44 punts	4 posició (Fnal 1era. Fase)
SEGONA DIVISIÓ FEMENÍ JUVENIL (GRUP 5)	40 punts	4 posició
SEGONA DIVISIÓ FEMENÍ ALEVÍ (GRUP 7)	22 punts	10 posició
LÚDICA INFANTIL FUTBOL 11 (GRUP 4)	35 punts	1 posició (1era. Fase Campions)

NOTÍCIES / dansa

Les ballarines de Vallgorguina Anna Adán i Carla Cosano obtenen una beca per al Broadway Dance Center

El premi és un curs intensiu d'una setmana a un dels millors centres d'ensenyament de dansa del món.

El cap de setmana del 22, 23 i 24 de març es va celebrar a Vic la 3a edició del Concurs Capital Dance amb una participació de més de 700 ballarins i ballarines, entre els quals dues ballarines de Vallgorguina amb un resultat excel·lent.

Es tracta d'Anna Adán (Jove Ballet de Catalunya, de Mataró) i Carla Cosano (EDEC,

Fotos i escrit: Nació Digital Baix Montseny

de Sant Celoni). Totes dues han estat premiades amb una beca d'una setmana el mes de juliol al Broadway Dance Center de Nova York, considerat un dels millors estudis de dansa del món. El Broadway Dance Center es va fundar l'any 1984 per Richard Ellner i Frank Hatchett i amb el temps s'ha convertit en un centre imprescindible per a ballarins i ballarines de tots els nivells, oferint classes en una gran varietat d'estils.

NOTÍCIES / patins

Fotos: Paola Benedetti

La veritat és el món de qualsevol esport o guanyes del tot o perds del tot. Amb una caiguda aquí és la història real d'una patinadora d'Elite, ella amb de sacrifici encara continua a l'esport dels seus somnis, ara com a entrenadora, ens explica la història real la seva tieta Paola:

"Vittoria Benedetti:
Nascuda el 20 de maig de 2004, la Vittoria va tenir una passió pel patinatge des de petita, començant a practicar aquest esport als 5 anys. Al cap d'uns mesos va entrar a les primeres competicions importants, participant en el campionat

autonòmic i quedant en tercera posició.

Als 8 anys va començar la seva carrera competitiva participant en competicions de categoria federativa.

Del 2010 al 2020 va guanyar 14 títols italians (FISR-UIISP-AICS-LIBERTAS) i 3 títols internacionals, a més de diverses posicions de podi.

Malauradament, als 14 anys, una lesió i la posterior operació del genoll la van obligar a aturar-se durant sis mesos; a més d'això, malauradament, hi havia problemes d'esqueüa. La Vittoria va intentar seguir patinant a un alt nivell, fent sacrificis immensos i obtenint uns resultats més que satisfactoris, però l'any passat es va veure obligada a parar definitivament per una nova lesió al mateix genoll.

No va ser una elecció fàcil per a ella, perquè malauradament molts dels seus somnis van desaparèixer. Pocs mesos després de marxar, es va presentar una oportunitat que va reactivar el seu amor per aquest esport, rebent una proposta com a entrenadora d'un prestigiós club poliesportiu toscà, el Centro Giovani Calciatori di Viareggio, proposta que va acceptar naturalment.

A dia d'avui segueix entrenant amb passió i dedicació, intentant transmetre als seus esportistes aquells valors i principis en els quals sempre ha cregut. Està molt contenta perquè en aquest grup entrena junt amb la seva tia Paola."

FEMINISTA TU!

AGENDA
2030

La **Diputació de Barcelona** i els ajuntaments
treballem per una igualtat real: igualtat de tracte,
mateixos drets i mateixes oportunitats.
Som moltes, diverses i **totes** feministes.

diba.cat/diadones

**Diputació
Barcelona**

IMATGES ANTIGUES DE VALLGORGUINA

Excursió a la Costa Brava, podria ser el Jardí Botànic, any 1966

Entre altres persones si pot veure: Maria Serrat Pereira, Isabel Ferrer Ribes, Carme Campàs Bosch, Montserrat Mora Grau, Rosabel Tarrides Ferrer, Montserrat Palomé Planas, Montserrat Bosch Valenti, Imma Artigas Barri, Assumpta Matas Cuspintera, Montserrat Grau Masferrer, Pepita Torras Besa, Salvador Mora Torras, Anna Mª Gras Catarineu, Irene Tarrides Ferrer, Xavier Bosch Valenti, Victòria Gras Catarineu, Pepita Artigas Barri, Jaume Bosch Valenti, Mercè Mora Grau.

GRUP **GAMMA**
J. Riera

Antiga Ctra. provincials, s/n
08460 Sta. Maria de Palautordera
Tel. 93 867 07 64 www.j-riera.com

J.B. JORDI BARRI PUIGVERT
CONSTRUCCIONS I REFORMES

C/ DEL SOL, 4
08471 VALLGORGUINA
Tel./Fax 93 867 91 93
Mòbil 670 24 37 48
j.barrir@terra.es

AUTO REPARACIÓ J. PUIGVERT

Ctra. Nova, 104
08471 Vallgorguina (Bcn)
Tel/Fax 93 867 92 36
arjpuigvert@gmail.com

www.jpuijvert.com

VIVERS SALICRÚ
Agricultura Biodinàmica
Verdures i Arbres Ornamentals

T. 671 033 213

www.viverssalicru.cat

IMS, S.L

Electricitat

Aigua

Climatització

Gas

Calefacció

675 68 59 47 (Vallgorguina)
cristian.sans.mu@gmail.com

Per sucar-hi pa
MENJAR CASOLÀ PER EMPORTAR
CARNISSERIA • XARCUTERIA

Carretera Nova, 43
08471 Vallgorguina Tel. 677 57 99 40

PLANELLS
PINTURA DECORATIVA

Ctra. Nova, 55 Tel. 93 867 94 50
08471 VALLGORGUINA (BCN) Mòbil 687 541 300

Avda. Fortalesa, 14 • 17450 Hostalric
Tel. 872 99 38 95 • xavi@arealocal.es
www.arealocal.es

BigMat
Fradera

**Magatzem professional
per a la construcció**

C/ Ramon y Cajal, 1 • 08470 SANT CELONI (Barcelona)
Tel. 93 867 15 12 • Fax 93 867 53 18 • fradera@bigmat.es • www.fradera-bigmat.es.net

TALLER DE SERRALLERIA

VALLGORGUINA

S
C
P

tot en ferro!

PORTES - REIXES
BARANES - TANCATS, ETC...

Església, 22 - Tel. 93 867 93 13 - 08471 VALLGORGUINA

Casa de Colònies
Granja Escola
Turisme rural
Excursions

Can Clarens

www.canclarens.cat - tel. 938679195-600585990

Ctra. C-35 Km. 56,7 • 08470 Sant Celoni (BCN)
borrull@ferreteriaiborrull.com | T. 93 867 48 56
www.ferreteriaiborrull.com | F. 93 867 59 83

CAN MARTÍ

Allotjament Rural

Ctra. Nova, 67
08471 Vallgorguina (BCN)

600 685 547
@casacanmarti
canmarti67@gmail.com
www.canmarti.org

POL. IND. MOLÍ DE LES PLANES • 08470 SANT CELONI (BARCELONA) • TEL. 93 867 54 50

93 867 88 83

Ctra. C-61, Km. 11 • 08471 Vallgorguina

Sergi Vilar

Gestió Immobiliària
Compra - Venda - Lloguer

AGENT
ING
NACIONAL - NEDERLANDEN

Ctra. Nova, 46. 08470.Vallgorguina
Tel-Fax: 93.867 93 46
Mòbil: 670 099 093

LLACETS

ESTANC

- VENDA DE PREMSA
- TABAC
- ARTICLES VARIS D'OFICINA
- ARTICLES DE REGAL.

Ctra. Nova, 47
08471 Vallgorguina
T. 93 867 92 57

ARA

finques i serveis s.l.

Balmes, 23
08470 Sant Celoni
T. 93 867 58 23

Goya, 18
08440 Cardedeu
T. 93 198 36 36

www.arafinques.com

tel. 938679318 - 600585990

l'adopció, una bona opció

Vallgorguina

www.mascotesbcn.com

Cal Gla

agrobotiga

alimentació saludable

Carrer de l'Església, 1
08471 Vallgorguina
Tel. 931 536 575

@calglavallgorguina
montnegreviu@gmail.com
619 284 572 / 678 915 027

mc

mercè
casas

perruqueria i estilisme

Ctra. Nova, 46 • 08471 Vallgorguina (Barcelona)

640 151 002 / 931 792 732

Participants a l'excursió del Corredor